

семејство. Остава сирак на седем години и с големи усилия, поради липса на средства, успява да завърши Сливенската мъжка гимназия, където членува в социалистическите кръжоци. Като школьник в ШЗО през 1905 –1907 г. активно участва в тайните войнишки кръжоци и завършва военната си служба като убеден социалист-тесняк. Става учител в Карнобатско, а след това в с. Градец – Сливенско. Той е един от основателите на учителското комунистическо движение в Котел и Сливен и негов ръководител до 1923 г. Добри Димитров е представител на БРСДП /т.с./ в Общинския съвет, където защитава позициите на сливенските комунари. Последователно е член на градския и окръжния комитет на Комунистическата партия, член на нелегалното военно ръководство до 1923 г. Като деен училищен настоятел успява да открие първите безплатни трапезарии за бедните деца в Сливен. През 1923 г. е уволнен за комунистическа дейност като учител “завинаги и отвсякъде в Царството”. На 12 септември с. г. Добри Димитров е арестуван и изпратен в затвора, където остава до април 1924 г. В парламентарните избори през май 1927 г. той е избран за народен представител в XXII ОНС. Ерудит, изключителен оратор, Д. Димитров често е бламиран заради речите си от парламентарната трибуна, а след края на мандата отново остава без определена работа.Облагородява лози, работи в Твърдишките мини, става закупчик на цвекло, занимава се с фотография, за да изхранва семейството си. Още в първите месеци след присъединяването на България във Втората световна война на страната на Тристранния пакт, Добри Димитров става член на партийна финансова комисия за събиране на средства и помощи за нелегални функционери и политзатворници. През м. февруари 1943 г. е отведен в лагера “Еникьой”.

След смяната на политическия режим в България на 9 септември 1944 г., Добри Димитров оглавява Сливенската община в качеството си на кмет от 23 ноември 1944 г. до 31 май 1949 г.,а като председател